

МАЗЕПА Роман Богданович

Випускник
радіотехнічного
факультету (1964)

Завідувач кафедри радіосистем і комплексів управління передачі інформації та інформаційної безпеки Московського авіаційного інституту (національний дослідницький університет)

*Кандидат технічних наук,
професор*

Народився 12 червня 1943 р. у с. Купченці Тербовлянського району Тернопільської області в родині вчителів. Після війни більшість родичів Романа Богдановича були репресовані, вивезені до Сибіру на чолі з дідом — середньо-заможним селянином.

У 1959 р. із золотою медаллю закінчив середню школу № 1 і вступив на радіотехнічний факультет Львівського політехнічного інституту, яким керував у той час знайомий викладач, декан від Бога, справжній патріот України Є. Ф. Замора. Студенти називали його «Батьком Заморою». Він — людина кришталевої чистоти і порядності.

Роман Богданович зазначає: «Нам, тогочасним студентам, Бог подарував видатних педагогів, людей із великої літери». Почесні місця у величній когорті таких осіб посідають: визначний учений, проф. Ю. Т. Величко, доценти Й. А. Захарія, М. К. Плетінка (жорстко покараний тодішньою владою за відданість Україні), К. І. Гліненко, Ю. Г. Шевцов, В. І. Осадчий.

Велику роль у особистісному та професійному становленні Р. Б. Мазепи відіграло виробниче виховання у альма-матер, яке передбачало на I та II курсах роботу за спеціальністю та паралельне навчання, що виявилось доволі ефективним, адже постійно забезпечувався зв'язок теорії та практики. Р. Б. Мазепі неабияк поталанило із групою, старостою якої був боїовий Володимир Осінчук — у минулому військовий моряк.

Р. Б. Мазепа закінчив університет із червоним дипломом, на одні п'ятірки. Як взірцевого студента, «Батько Замора» взяв його на роботу на кафедру і віддав у науку до доц. М. К. Плетінки, в колективі якого Романа Богдановича муштрували два бадьорих козаки — Мирослав Романюк та Іван Майборода.

Після п'яти років муштри, у зв'язку з тим, що доц. М. К. Плетінка був примусово звільнений з політехніки, Роман Богданович взяв клунок, підпоясався і пішов у світ широкий здобувати кваліфікацію у сфері радіотехнічних систем, взявши рекомендаційний лист «Батька Замора». В той час найвищі досягнення науки і техніки презентувала

Москва, тому він вирішив зробити вагомий крок до своєї мети і переїхати до столиці Російської Федерації. Згодом він успішно закінчив аспірантуру Московського авіаційного інституту (національний дослідницький університет) (МАІ), здобувши науковий ступінь кандидата технічних наук.

Пройшов шлях від молодшого наукового співробітника до професора, завідувача кафедри радіосистем і комплексів управління передачі інформації та інформаційної безпеки (з 1986 р. і до сьогодні).

Кафедра готує спеціалістів за трьома напрямками: «Радіотехніка», «Інформаційна безпека», «Інфокомунікації та системи зв'язку». Два останніх відкриті на кафедрі за ініціативою і під керівництвом Р. Б. Мазепи. За підтримки Романа Богдановича у МАІ 11 львів'ян захистили кандидатські дисертації із тематичних радіотехнічних систем.

У їх числі — нинішній ректор Львівської політехніки Юрій Бобало, зав. каф. Орест Івахів, проф. Богдан Волочій.

Р. Б. Мазепа — автор 183 наукових робіт, серед яких 47 винаходів (35 впроваджено у виробництво).

У складі студентських будівельних загонів будував селища в Північному Казахстані, коровники в Підмосков'ї та Хантайську, ГЕС на Таймирі.

Був обраний секретарем парткому МАІ, делегатом з'їзду КПРС.

Виховав двох чудових дітей. Донька Наталя — випускниця МАІ та аспірантури Фінансової академії при Уряді РФ (ФАУРФ), віце-президент АТ КБ «Сітібанк», кандидат економічних наук. Син Дмитро — також випускник МАІ та магістратури ФАУРФ, юрист, керівник департаменту Всеросійської державної телевізійної і радіомовної компанії.

Відзначений званням «Почесний працівник вищої професійної освіти Російської Федерації», «Почесний радист СРСР». Має п'ять галузевих нагород і три державні медалі.

Роман Богданович дуже вдячний ЛПІ за незабутні студентські роки. Висловлює щире побажання альма-матер: «Міцній і розквітай рідна політехніко — кращий технічний університет нельки України!».